

A tisztviselőkérdés a pénzügyi bizottság előtt

A bizottság eddig 1,100.000 pengővel redukálta a város kiadásait

(A Délmagyarország munkatársától.) A törvényhatóság pénzügyi bizottsága szombaton délután folytatta a jövő évi költségvetés tárgyalását. Múltán a kiadási tételek végére érkezett a bizottság, visszatértek a tisztviselői illetmények, illetve a személyi kiadások tételére, amelyeknek elintézését — mint ismeretes — függőben hagyták. A bizottság ugyanis pontos kimutatás készítését rendelte el a létszámfelvetti tisztviselőkről.

A szombat délutáni ülést teljes egészében a tisztviselőkérdés felett indult vita töltötte ki. A bizottság egyik tagja a legkategorikusabban követelte a tisztviselők fizetésének és létszámának redukálását. Megállapította, hogy a város a jelenlegi tisztviselőlétszámmal és a jelenlegi tisztviselőilletményekkel nem kezdheti meg a jövő évet, mert ez katasztrofába vinné a város háztartását.

Ez ellen a felszólalás ellen többen felszóltak. Kijelentették, hogy a tisztviselőkérdést márról-holnapra, esetleg elhamarkodott intéz-

kedésekkel nem lehet és nem is szabad megoldani. Az ügy annyira fontos, és kényes, hogy alapos előkészítésre szorul, ami hónapokig tartó munkát jelentene. Figyelembe kell venni azt is, hogy sokszáz tisztviselőcsalád egzisztenciájáról van szó.

A polgármester kijelentette, hogy a felvetett kérdés nagy fontosságára való tekintettel, alaposabb előkészítésre van szükség. Mivel konkrét indítványt senki sem tett, arra kérte a kérdés felvetőjét, hogy határozott formában jelölje meg az általa javasolt megoldás módját.

A bizottság ülését ezután félbeszakította a polgármester és folytatását hétfőn délután öt órára tűzte ki.

A bizottság eddig 1,100.000 pengővel redukálta a költségvetéstervezet kiadásait és így a fedezetlen hiány 2,700.000 pengőről 1,600.000 pengőre szállt le, ami kerekén száz százalékos pótladónak felelne meg.

PIPÁS PISTA ÉLETE AZ ALSÓTANYAI HOMOKON

Királyhalmi tanyáján beszél volt feleségéről Rieger Pál, akit Pipás Pista „eltemetett”

Vasárnap exhumálják Börcsök József és Dobák Antal holttestét

Királyhalom, július 29. (A Délmagyarország munkatársától.) A perzselő, tikkadt alsótanyai nyárban Pipás Pista nyomait keressük.

Sorban állnak a keresztek, járnak a gépek és mozdulatlanul álmodnak a tanyák. De az ákácok alatt kézzel-kézzel adják az ujságokat: nehéz tempóval, verejtékesen megszólalnak a sorok és ahogy összegyűlnek, ülnek és hallgatják a Pipás Pista véres regényét. Alig szólnak valamit hozzá, de mindenki emlékszik az utak nyugtalan vándorára, aki egyszer itt tűnt fel az ut porában, egyszer a Börcsök-tanya udvarában és egyszer a Dobák-tanya kamrájában... Itt élt, itt járt lomha-lompos járásával foltos nadrágjában, nyűtt kabátjában és zsebel szélén szépen és szabályosan hintázott a dohányos zacskó sallangja... Mert a pipa miatt ismerték már régen Földi Viktoriát, Rieger Pálnét, akiből egyszerre Pipás Pista lett, amikor elhagyta a férjét és a szoknyát fölcserélte a nadrággal.

Azóta

az utszéli nép regényes alakja volt:

bizonytalan, furcsa és különleges. Mindenre kapható volt és minden munkát elvégzett. Szép lánynak indult a fehér falu juhásztanya udvarán, módos gazda felesége lett a Rieger Pál oldalán és aztán a pipa következett... a pálinka, az országút, a nyugtalan vándorlás és a Börcsök-tanya, a Dobák-tanya...

(És mesélik, hogy

egyszer rendőrnek is fel akart csapni,

amikor a forradalom után ki akarták egészíteni a tanyai rendőrcsapatot. Amikor fiatal rendőröket toboroztak, ott találkoztak vele a várostanyai uton, ott pipázgatott az ákácok alatt és minden további nélkül rendőrnek jelentkezett a toborzók előtt. Már épen fel akarták venni, amikor jött valaki az uton és megkérdezte:

— Kivel beszélt felügyelő ur?

— Rendőröket toboroztunk!

— Az az ember pedig a Pipás Pista volt! — hangzott a felvilágosítás és így a parola visszament: Pipás Pistából nem lehetett tanyai rendőr...)

És böres is volt, kocsis is volt idegen ta-

nyák udvarán és ő dőcögött be a szekéren Alsókőzpontra, hogy bejelentse: öngyilkos lett a Börcsök gazda... Nyugodtan, mintha mi sem történt volna, mondotta el, hogy felakasztva holtan találták a kamrában Börcsök Józsefet. Nem vettek észre rajta semmit. Nekikészülődött a rendőri bizottság, hogy ki-dőcögjön a helyszínre: —

Pipás Pista vitte ki a rendőri bizottságot Csorvára

és azt mesélik a régi tanyai emberek, hogy ezen a tizenhárom év előtti uton mégis történt valami. Azt mesélik, hogy Pipás Pista vállalkozott a szolgálatra, hogy jelentést tesz az öngyilkosságról az orvosnál, a rendőrségen; vállalkozott, hogy a bizottságot kiviszi a csorvai tanyára, de az uton egy kicsit — véletlenül és érthetetlenül — rosszul hajtotta az álmos tanyai lovakat és egy kicsit

kiforgatta a kocsiból a bizottság tagjait.

Neki hajtott az ároknak és a szekér egyik kereke eltört... De baj nem történt, a bizottság mégis kiérkezett a véres tanyára. És Pipás Pista mutatta meg Börcsök József holttestét...

Tizenhárom év múlt el, amíg nőni kezdtek a véres éjszaka árnyai és Pipás Pista most az ügyvédségi cellában mondogatja:

— Nem csináltam semmi rosszat, mert hát nagyon rossz ember volt a Dobák Antal, meg a Börcsök József...

A két véres éjszaka minden részlete ismeretes. Négy rendőr érdeme a bravuros nyomozás munkája: dr. Vastagh Zoltán rendőrkapitányé, Balogh Tibor főfelügyelőé, akik a

Széchenyi Mozi

A terem jéggel van hűtve!

Vasárnap július hó 31-én utoljára

Repriz! Repriz!

A tábornok ur inspicíál
(Feldmarschall)

Katonai bohózat. Irta: Roda Roda

Előadások hétköznapokon 5, 7, 9 órakor.
Vasárnap 3, 5, 7, 9

FÜRDŐRUHÁK

minőségben és árrban utólrhelelnek

LAMPEL HEGYINÉL

nyomozást logikus következtetéssel, okszerű előrelátással irányították és Bauer Ede detektív, Pintér Ferenc őrmesteré, akik végrehajtották a nyomozást és reggeltől hajnalig járták a tikkasztó tanyákat Átokházától Pusztamérgesig, Kiskunhalasától Tompáig.

Pipás Pista most összetörtén ül az ügyvédségi cellában és

ma délelőtti zokogni kezdett,

ahogy megegyezzen elébe tárják a véres éjszakák emlékeit. Pipás Pista — a gonosz és ravasz, a kegyetlen és számító — a cellában levelette országut pipás gunyáját és most a régi ruhában, a szürke-daróc szoknyában összetörtött és ráébredt kobor életének véres bűneire.

Az alsótanyai nyár tikkasztó tengerében Pipás Pista nyomait keressük és ahogy fölrajzolódik a porban az ijesztő árnyékok, a hallgató-bologató ákácok alatt ujjabb kérdőjel tűnik fel Pipás Pista elvadult életében. Kihallgatásakor

özvegynek mondotta magát,

váltig hajtogatta, hogy már régen meghalt volt férje, az öreg Rieger Pál bácsi. Mint ahogy meghalt gyermek-leánya is.

Beut járunk a tanyai tengerben és a lassan kimondott szavakból, az elejtett megjegyzésekből kiderül, hogy

Pipás Pista férje él,

ott dolgozik, morzsolja alkonyati napjait a Rieger-tanya örökföldjén.

Nekiindulunk a tanyai utvesztő pornak, tengelyig süpped az autó, meg-megzökken a kerék a kátyukban, árkokban és lassu keresés után megtaláljuk az eltemetett férjet,

a királyhalmi »Irodasor« irányában megtaláljuk a 72 éves Rieger Pált.

Megsárgult ingében ott ül az udvar közepén az ákác árnyékában, apró szemével a szemüveg mögül az ujság betűit keresi. A Pipás Pista rendőri regényét betűzi, mialatt a ház népe a gépet ösztökéli a tarlón.

Hunyorgat, ahogy ráköszönünk és helyet mint az asztal körül. Nem kérdi — csak kémleli —, hogy kik vagyunk és kérni sem kell: a Pipás Pistáról beszél.

— Hát hogy eltemetett engem az az aszszony... Pedig hát nincs nekem semmi bajom, csak épen két tornyot látok a szememmel, ha a kápolnára nézek... Nagyon jól emlékszem rá, pedig ő nem akar tudni rólam. Talán két-három évig éltünk együtt és

két év alatti kilencszer voltunk össze meg széjjel...

A Bácskából kerültem ide, megismertem, aztán elvettem. Itt volt ez a családi örökföld, de olyan kívánsága volt, hogy bér földet vettem ki a Ruzsa-járásban, az apja mellett. Ott éltünk az apja szomszédságában, az ablakból átláthatott a Földi-tanyára. A kedvét kerestem ezzel is, aztán mégis olyan asszony volt... Nem mondom, az urihölgyek is füstölnek a cigarettát, de az mán mégis csak furcsa volt, hogy mindig pipát keresett... Mindig csak kápkodott, nem értett az semmihez se... Nem akart dolgozni, ott bitangolt az egész tanya... Pipált, mint a cigányasszony, szerette a bort, de a pálinkát is kedvelte...

— Mindig kodorgott,

csak akkor jött haza, amikor már leszakadt a ruhája.

Még egy ebédet sem tudott rendesen megfőzni, de amikor én nálam volt, méa nem jart nadrágban...